

'Damage done!'

Twee overheden, de provincie Gelderland en gemeente Neder-Betuwe bijveren zich voor de verplaatsing van zand- en grindoverslagbedrijf De Beijer BV van Kekerdom naar de Waalwaard in Dodewaard. De bestuurders laten daarbij geen gelegenheid voorbijgaan om te benadrukken hoe netjes het bedrijf wel is. In augustus van dit jaar lijkt er een smetje te ontstaan op dat onberispelijke blazoen: het bedrijf wordt in verband gebracht met illegale stort van vuile grond en bouwafval in De Zeelt in de Ooijpolder. Oei! Reputatieschade? De officier van justitie eist zware straffen. En Dodewaard houdt de adem in, want op een dergelijke praktijken zit het dorp zéker niet te wachten! Het valt mee. Er volgt vrijspraak. Damage controlled.

Donderdag 1 december. In het kader van de verplaatsing van het bedrijf wordt een trillingsonderzoek verricht aan de dijk in Dodewaard. De eeuwenoude kerk en een dijkwoning worden behangen met sensoren. Zware vrachtwagens van De Beijer rijden af en aan en de sensoren meten en registreren om te bepalen of er schade te verwachten valt.

Men is echter wat laat. Vier dagen om precies te zijn.

Maandag 28 november, rond het middaguur. Na de werkzaamheden t.b.v. de kribverlaging in de Waal is de weldadige rust in de Dodewaardse uiterwaarden weergekeerd. Die wordt echter plotseling wreed verstoord. Vanaf het terrein van de voormalige steenoven De Waalwaard klinkt een enorm gebulder. De lucht trilt; ganzen vliegen verschrikt op. Een ongeluk? De traumaheli? Het lawaai zwelt aan. Werkelijk álles trilt. Een grote, donkere, zware helikopter stijgt op vanaf De Waalwaard. Een kudde koeien slaat op hol. Even later stuiven dikke bolides weg over de toegangsweg.

Een woordvoerder van de Gemeente zegt desgevraagd van niets te weten. Van de Provincie, toch de beheerder van het terrein, komt een gelijkloidend antwoord.

“Maar als je dat wilt, kan ik het wel uitzoeken.”

Totnogtoe is er niets vernomen.

“Het was een verjaardagspartijtje van ‘De Beijertjes.’ ”, zegt een bewaker van het terrein. “Een cadeautje.” De heli is het cadeautje. Een telefoontje met het bedrijf bevestigt het besloten feestje.

De Waalwaard is gekocht door de Provincie. Met gemeenschapsgeld dus. Dat betekent dat het terrein van ons is; van u en van mij. Er zijn miljoenen euro's gemoeid met een rondweg, de toegangsweg, het uitbaggeren van een haven en allerlei onderzoeken en aanpassingen. Ook gemeenschapsgeld. En in dat hele proces is het nog altijd maar zeer de vraag of de verplaatsing naar Dodewaard eigenlijk wel doorgaat. Want de weerstand groeit, de procedure is uiterst

ingewikkeld en het MER is dusdanig complex dat die al voor vertraging heeft gezorgd. Een deal met De Beijer is er nog niet, en van Belangenvereniging Dijkbewaking Dodewaard mag verwacht worden dat men tot het uiterste zal gaan om deze ontwikkeling te dwarsbomen.

Tegen deze achtergrond besluit De Beijer een verjaardagspartijtje te gaan vieren. Alvast op het terrein. Met een bulderende en trillende helikopter. Een feestje waarvan de Provincie en de Gemeente blijkbaar niets weten

Ik heb er wel een paar woorden voor:

Brutaal. Prematuur. Ongepast. Arrogant. Onfatsoenlijk.

Damage done!

Wanneer beide overheden er daadwerkelijk niet van hebben geweten, mag onder al die kwalificaties een hele dikke streep.

Wanneer ze er wél van hebben geweten, dan is het een oliedomme zet geweest. Me dunkt, dan heeft men wel wat uit te leggen. Want als je verontruste burgers wil tergen en de gordijnen in wil jagen, is dit een topscenario.

'Het is een net en fatsoenlijk bedrijf' zeggen de overheden voortdurend. En daarbij wordt het afgeschilderd als het zielige lijdend voorwerp dat mogelijk failliet gaat als we als Dodewaarders niet meewerken. Ik vind daar echter nogal wat op af te dingen. Want een bedrijf dat op deze wijze omgaat met een mogelijke toekomstige locatie, dat zijn eigen reputatieschade op deze wijze en in dit stadium zo weet te organiseren, daar zit Dodewaard écht niet op te wachten!

Johan Haverdings, 3 december 2011